

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 01 0 K 016824 21 Kž
Sarajevo, 11.05.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Sedina Idrizovića kao predsjednika vijeća, Ismete Mujanović i Hurije Muratović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog S.P., zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. i Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1., sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja osumnjičenog S.P., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016824 21 Kv 2 od 05.05.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 11.05.2021. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba branitelja osumnjičenog S.P., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016824 21 Kv 2 od 05.05.2021. godine, odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 016824 21 Kv 2 od 05.05.2021. godine prema osumnjičenom S.P., protiv kojeg se vodi istraga zbog krivičnih djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. i Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1., sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca tako da isti, po tom rješenju, može trajati najduže do 05.07.2021. godine do 16:20 sati ili do nove odluke suda. Pritvor je osumnjičenom produžen iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačke c) i d) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio branitelj osumnjičenog S.P., advokat F. P. iz K., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje ukine u cijelosti i odbije prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora i osumnjičenom omogućiti odbrana sa slobode.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja osumnjičenog i po službenoj dužnosti u smislu člana 321., u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iako je u uvodnom dijelu žalbe branitelj osumnjičenog naveo da se prvostepeno rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni u uvodu a niti u obrazloženju žalbe nije konkretizovao neku zakonsku odredbu koja je povrijeđena, a niti se iz razloga koji su navedeni u obrazloženju žalbe može zaključiti da se radi o nekoj konkretnoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka, pa iz tih razloga ovaj sud nije bio u prilici ni ispitati osnovanost navedene žalbene tvrdnje.

Žalbom branitelja osumnjičenog se ne osporava pravilnost zaključka prvostepenog suda da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni učinio krivična djela zbog kojih se protiv njega vodi istraga, kao opći uvjet za produženje pritvora u smislu člana 146. stav 1. ZKP FBiH. Branitelj u žalbi navodi da poseban pritvorski razlog iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH koji je naveden u prijedlogu za produženje pritvora osumnjičenom nije utvrđen i da stoga nije bilo osnova za produženje pritvora. U vezi sa ovom tvrdnjom, branitelj u žalbi navodi da na strani osumnjičenog nisu utvrđene naročite okolnosti, niti su one potvrđene materijalnim dokazima uz prijedlog za produženje pritvora, kao ni iskazima do sada saslušanih svjedoka i da je stoga prvostepeni sud izveo pogrešan i paušalan zaključak o postojanju navedenog pritvorskog osnova.

Ovi žalbeni navodi branitelja osumnjičenog ne mogu dovesti u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda o postojanju razloga za pritvor iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH.

Prvostepeni sud se, pri obrazlaganju zaključka o daljem postojanju navedenog osnova za pritvor, pozvao na dijelove iskaza osumnjičenog u kojima se on izjašnjavao o krivnji njegove bivše supruge i njenog sadašnjeg partnera za bračnu nevjeru i da su oni krivi za njegovo psihičko i finansijsko propadanje, te da je uputio jasnu prijetnju da „ukoliko se u toku istrage ne poduzmu određene radnje u smislu saslušanja S.H. i njegove bivše supruge S., te ne izuzmu njihovi telefoni postoji opasnost da bi u ovom gradu moglo biti još ubistava što odgovorno tvrdim“, kao i na priložene službene zabilješke Treće PU, PS S.M. od 03.02. i 06.02.2021. godine i prekršajni nalog iste PU od 06.02.2021. godine iz kojih proizilazi da je osumnjičeni i prije ovog kritičnog događaja prijetio oštećenju da će je ubiti, što osumnjičeni nije zanijekao. Prvostepeni sud je također imao u vidu da je osumnjičeni u svom iskazu, pored ostalog, naveo da je kritičnog dana, godine, oštećenu sačekao sa oružjem da je ubije. Postojanje navedenih okolnosti branitelj ne osporava navodima u žalbi, ali ističe da su izjave osumnjičenog pogrešno tumačene od strane prvostepenog suda navodeći da svojim izjavama osumnjičeni nije nagovijestio da bi on mogao izvršiti nova ubistva ili pokušati dovršiti predmetno krivično djelo, već se isto odnosi na neimenovane osobe u S.M., a niti je osumnjičeni jasno iskazao prijetnju da će dovršiti krivično djelo za koje se tereti. Međutim, za ovakve tvrdnje branitelja iznesene u žalbi ne postoji realno ni razumno uporište niti se navode argumenti za te tvrdnje, pa ih ovaj sud nije mogao prihvatiti osnovanim. Osim toga, za produženje pritvora po osnovu navedene zakonske odredbe nije neophodno sigurno utvrđenje da će osumnjičeni izvršiti novo ubistvo ili dovršiti pokušano krivično djelo nego postojanje osnovane bojazni.

Stoga, po ocjeni ovog suda, okolnosti koje je naveo i cijenio prvostepeni sud imaju karakter naročitih okolnosti koje, u smislu člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, opravdavaju bojazan da će osumnjičeni dovršiti krivično djelo kojim prijeti a za koje se može izreći kazna zatvora od 3 (tri) godine ili teža kazna pa, s tim u vezi, neosnovanim se ukazuju žalbeni navodi da tužiteljstvo nije dokazalo da je utvrđen poseban pritvorski razlog za produženje pritvora osumnjičenom iz navedene zakonske odredbe.

Osporavajući zaključak prvostepenog suda o postojanju osnova za pritvor iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, branitelj osumnjičenog u žalbi najprije ističe da razlozi navedeni u prijedlogu za produženje pritvora po ovom osnovu nisu utvrđeni i da stoga nije bilo mjesta da se osumnjičenom produži pritvor. U žalbi se ističe i da razlozi koje je naveo prvostepeni sud, da se predmetni događaj desio u blizini autobuske stanice gdje se po prirodi stvari kreće veći broj ljudi, su proizvoljni i paušalni i nisu potvrđeni bilo kojim dokazima, a pogotovo što u vrijeme kritičnog događaja na autobuskoj stanici nije bilo ljudi, čak ni zaposlenika jer je radno vrijeme do 15:00 sati. Kako razlozi za produženje pritvora nisu potvrđeni bilo kojim dokazima, to, po mišljenju branitelja osumnjičenog, nije ispunjen poseban pritvorski razlog iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

U vezi sa ovim žalbenim navodima, ovaj sud je utvrdio da je u prijedlogu za produženje pritvora osumnjičenom broj T01 1 KT 0005709 21 od 30.04.2021. godine kantonalna tužiteljica navela razloge zbog kojih smatra da bi puštanje na slobodu osumnjičenog rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. Međutim, u tom dijelu prijedloga za produženje pritvora kantonalna tužiteljica nije navela da postoje vanredne okolnosti i da se radi o posebno teškom krivičnom djelu, a što su kumulativni uvjeti za produženje pritvora po ovom zakonskom osnovu. Osim toga, prvostepeni sud je u obrazloženju svog rješenja naveo da se radi o posebno teškom krivičnom djelu s obzirom na način i posljedice i da bi puštanje osumnjičenog na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda. Dakle, ni pobijano rješenje ne sadrži sve kumulativne uvjete za produženje pritvora iz osnova propisanog u članu 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH. Osim toga, ovaj sud konstatuje da je prvostepeni sud u svom rješenju naveo razloge da se radi o posebno teškom krivičnom djelu iako ti razlozi nisu navedeni u prijedlogu tužiteljstva za produženje pritvora. Kako se pritvor na osnovu člana 149. stav 2. ZKP FBiH može produžiti samo na obrazložen prijedlog tužitelja, prvostepeni sud pri donošenju svog rješenja nije mogao izaći iz okvira podnesenog prijedloga za produženje pritvora.

Stoga, ovaj sud nalazi da se osnovano žalbom branitelja osumnjičenog S.P. ističe da u konkretnom slučaju nije bilo uvjeta za produženje pritvora osumnjičenom i po osnovu člana 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Iz razloga datih u pobijanom rješenju (strana 6., pasus posljednji) proizilazi da je prvostepeni sud naveo razloge zbog kojih smatra da se svrha zbog koje je pritvor produžen osumnjičenom ne može ostvariti nekom od zakonom propisanih mjera zabrane. Branitelj osumnjičenog za takve razloge prvostepenog suda ne iznosi nikakve protivargumente, pa pravilnost pobijanog rješenja ne može dovesti u pitanje ni žalbena tvrdnja da prijedlog odbrane za određivanje blažih mjera „jednostavno nije prihvaćen, bez komentara“ i da se u obrazloženju ne iznosi argumentacija zašto su blaže mjere neprihvatljive.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je žalbu branitelja osumnjičenog S.P. odbio kao neosnovanu.

Zapisničar
Senka Herić,s.r.

Predsjednik vijeća
Sedin Idrizović,s.r.